

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1396

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

239

151 CODICES

240

tus 26. Magisterij in artibus 49. in Theologia 33. Et etatis 73. Anno &c. 1461. tabule complete. Annos igitur 76. habuit emortuali anno 1464. meritissimus Senecio, cui hic *Italum acetum abstergam Aeneae Silvii*, quo illum perfudit in *Hist. Friderici III. Imp. Analegor. Kollarii T. II. p. 11.* cuius ego doctrinam laudarem, dicens, nisi duos et viginti annos *Isaiæ pri-*
mum capitulum legisset, neque ad-
buc ad calcem venisset. Idem evul-
suum ex hac Historia legitur inter
Aeneae Epistolas n. CLXV. Inde,
ut fit, transcripsit Trithemius n.
705. inde *Sixtus Senens. Biblioth.*
S. Lib. IV. edit. Paris. 1610. p.
306. f. novis erroribus cumulans;
ait enim Nostrum a. 1410. XX-
IV. Libros in solum C. I. Isaiæ
scripsisse. Apage primum Sixti an-
num 1410. Anno 1428. incepit
Noster, ut supra sua manu testa-
tus est. Apage Libros XXIV. Le-
gimus superius triennio ante Au-
toris mortem: Finitus et comple-
tus hic quintus Liber &c. Dein
mirare Trithemium fibi contradic-
centem; nam postquam Aeneae
fabellam recoxisset, continuo sub-
dit: Scripsit multa volumina in E-
saiam Prophetam. Nec dices, ali-
ud esse legere, aliud scribere; Le-
gituram enim vocat Haselbachius,
quod in Isaiam scripsit, ut pariter
superius vidisti. Demum, ut ad
fontem redeamus, aut ignoravit
rem Aeneas Silvius, aut intempe-
sive jocari voluit. Alterutrum sa-
ne evincit nostrum Autographon.
Quod si cui vel hoc mirum videa-
tur, Thomam in Isaiā interpretan-

do ab a. 1428. ad an. 1460. non
ultra XVI. Capita progressum esse,
perpendat is, quaeso, legationes
ab eo intra hoc tempus Basileam,
in Imperium germ. Pragam, Bru-
nam, in Hungariam obitas, curas
Parochiales, negotia Academica,
Lectiones non quotidianas &c. de
quibus illum Sec. I. Scriptt. et
Conspedius Hist. Universit. edo-
cebunt.

CLVI.

Codex membraneus lat. Sec. U. 30
 XIV. Folior. 143. f. maj. per du-
 as columnas currente calamo per-
 scriptus, rubricis enotatus, et, ut
 theca anterior adserit, testamento
 legatus Collegio Ducali Vien. a
 celebri Thoma de Haselbach The-
 ol. Prof. Plebano in Perchtoldsdorf
 et ad D. Stephanum Canonico, cu-
 jus Acta recensentur P. I. Scriptt.
 Univ. Vien. p. 138. continet, ut
 e calce praecuccopo, Postillas su-
 per Ezechiel editas a fratre
 Hugone ordinis predicatorum bone
 Memorie Cardinali. Est is Hugo
 Delphinas, dictus a S. Caro (Saint
 Chers) item a S. Theoderio, de-
 functus a. 1262. Autor vastrarum
 Postillarum in universa Biblia,
 quarum Pars haec praefens inci-
 pit: Apoc. VIII. Vidi et audiui
 uocem unius aquile uolantis &c. et
 finit: quam in circuitu tabernaculi
 fuerint ordinate a moyse in Nu-
 meris et hoc satis patet ex Glossis.
 Editiones habes in Scriptt. Ord.
 Praed. T. I. p. 201. una cum Au-
 toris Vita p. 194. In Edit. Lugd.
 1645. quae, quod mirere, ibi
 non

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1396

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

241

HERMENEUTICI.

242

non adsignatur, *Ezechiel Tomum*
V. f. auspicatur.

CLVII.

R. 33¹⁴ Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 323. f. maj. charactere crasso, atro per duas saepe subdivisas columnas multis vocum compendiis scriptus, coloribusque distinctus hoc Rubro gaudet: *Incipiunt glōse super vnum ex quatuor magistri petri cantoris Parisiensis.* Praefatio init: *Quatuor facies vni erant. Sicut trinitas personarum unitati diuine effencie non preiudicat. sic nec quaternarius ewangeliorum unitati eorum &c.* Magis infra consilium suum explicat Autor: *Horum auctoritate roborati IIII. ewangelia in vnum compaſta in vnum propter commodum auditorum et temporis breuitatem exponere proponimus.* Atque id ita exequitur, ut rerum gestarum seriem secutus initio ab Johanne ducto per Lucam et Mattheum ad Marcum pertingat, Textus evangelici particulis litera grandi ubique insertis, ut adeo, quod jam supra innui, in una pagina tres, quin quatuor columnae passim occurrant. Vastum et egregium hoc Opus mirum quam latuerit Literatores, qui vix tribus verbis ejus memorare. Ad Trithemii manus non pervenerat. Lelongius in priore Syllabo Scriptorum biblicorum duos ejus Codices mſf. sub nomine Petri de Rems memorat; in posteriore vero numerat inter deper-

dita. *Ouidius T. II. col. 1665.* Codices Oxoniensem, Cluniac. et Cantabrig. citat. Primam porro ejus mentionem fieri puto in *Chronico Alberici Cist. trium Fontium Monachi*, qui post a. 1246. claruit, in *Access. Hist. ab Leibnitio 1698. Hanov. editis T. II. p. 411.* 4. ubi ad a. 1197. de Nostro: *Cantor Parisiensis Magister Petrus Doctor Theologus religione et honestis moribus famosus et clarus apud Abbatiam Longipontis obiit.* *Hujus habentur libri multi — Unum ex quatuor innovatum &c.* Dixit innovatum, quod jam alii ante illum το δια τεσσαρων scripsere. Induit vero Petrus monachum Longipontanum, ut Episcopatum Tornacensem effugeret. Rhemensem fuisse non puto. Confuderit illum Lelongius cum Petro de Riga, et in universum proclive est, turbari aliquid inter plures Petros συγχρόνους, qui et Galli et Scriptores fuissent, puta Nostrum, Riganum, Abailardum, Pictaviensem, Comestorem, Blesensem, Lombardum, ceteros. Extrema Operis nunquam typis procusi sunt: *Hanc ultimam processionem (ascensionem ad coelum) post ibesum representat ecclesia in dominicis diebus. Cetera require in fine historiarum.* Nempe evangelicarum. Accedit Clausula: *Explicitiunt glōse IIII. ewangeliorum collede et excepte cum labore super vnum ex IIII. secundum Petrum Cantorem Parisien. et ab alia manu Adplausus Librario:*